

Стандартите – инструмент за борба с подкупването и други корупционни практики

инж. Мариана Ширкова – управител на Фондация „Качество 21-ви век“,
 проф. д-р инж. Илия Ценов - консултант от Фондация „Качество 21-ви век“
 проф. д-р инж. Петър Динев – консултант от Фондация „Качество 21-ви век“
 проф. Крум Кацаров, д.м.н. – началник на клиника ВМА
 проф. Димитър Таков, д. м.– консултант ВМА
 Наталия Бучинска-Симеонова, д.псих. – МБАЛ „Св.Иван Рилски“

Резюме. В статията се предлагат два начина за прилагане на действащи стандарти за изграждане на системи за управление, включително на системи за управление за борба с подкупването, относно изискванията и указанията за изграждането им, които не нарушават доброволния характер при прилагане на стандартите: първият, прилагането на системи за управление по действащите стандарти, като изискване в тръжната документация на обществените поръчки; вторият, внедряването на системи за управление за борба с подкупването въз основа на БДС ISO 37001:2017. Този стандарт се разглежда като нов инструмент за борба с подкупването в областта на производството и разпределението на блага.

Summary. The article proposes two application ways of the valid national standards for management systems, including anti-bribery management systems, on requirements with guidance for use that do not violate the voluntary standard application: *the first*, the existence of effective standard management systems as required for participation in public procurement; *the second*, the implementation of anti-bribery management systems. BDS ISO 37001: 2017, this valid national standard was seen as a new tool of anti-bribery combat in the production and distribution of goods.

Въведение

Понятието „корупция“ (от лат. *corrumpo* – покварявам, разващам, развалям), в най-общия смисъл, е злоупотребата с обществено/частно служебно положение за лично облагодетелстване или, по-конкретно – поведението на длъжностни лица, чрез което те или техни близки се облагодетелстват неправомерно и незаконно, като злоупотребяват с поверената им власт. Корупцията е осъществен, консумиран конфликт на интереси. „Естествено, най-големият проблем пред обуздаването на корупцията е мълчаливото ѝ приемане от обществото – корупцията е като проституцията, – и двете страни са доволни“, цитира известен български banker, починалият преди месец, доцент по гражданско право Кристиан Таков.

България търси напредък в борбата с корупцията чрез: първо, ратифицирането със закон на международни споразумения, като Гражданската конвенция срещу корупцията, на ОИСР (2000), и Конвенцията срещу корупцията, на ООН (2006); второ, националното законодателство, според което участието на физически лица в подкупване е престъпление и е налице нарастваща тенденция за това организациите и физическите лица да носят отговорност за това.

Въпреки всичко, законодателството само по себе си не е достатъчно, за да бъде решен този проблем, въпреки използвания свойствен арсенал от забрани, наказания и усложнени процедури. Тези средства са впечатляващи, обект са на ме-

дийно внимание, но на практика остават неефективни. Защото корупцията има преди всичко стопанска същност, защото по своето естество тя е забранена и аморална размяна на блага. За да се пресече една стопанска практика, за да се изпразни една такава замяна от смисъл, то ударът трябва да бъде насоченоосновно срещу облагата. Това може да направи единствено гражданското право, но българското гражданско право не съдържа легална дефиниция на корупцията.

Кристиан Таков предлага, с всички условности, едно широко определение на корупцията: *a* – корупцията е искане/даване на облага; *b* – облагата не би се получила при нормалното упражняване на правомощия; *c* – облагата може да бъде от всякакъв характер, включително, нематериален; *d* – облагата се иска/дава заради определен начин на упражняване на правомощия; *e* – облагата се получава или пряко от имащия правомощията, или косвено – от посочено от него лице-посредник; *f* – облагата се дава или направо от заинтересуванния, или косвено от трето лице. Подкупването е и остава най-разпространената форма на корупция – предлагането, обещаването, даването, приемането или настояването за получаване на облага от всякакъв характер.

За подкупването и БДС ISO 37001: 2017

Отговорност на всяка организация е да работи активно за борба с подкупването. Това може да се постигне чрез изграж-

дането на система за управление за борба с подкупването, както и чрез ангажираността на ръководството за създаване на култура на професионална добросъвестност, прозрачност, откритост и съответствие с приетите изисквания. Естеството на организационната култура има решаващо значение за успеха или неуспеха на всяка система за управление за борба с подкупването.

БДС ISO 37001: 2017 „Системи за управление за борба с подкупването. Изисквания с указания за прилагане“ дава следното определение за „подкупването“:

„предлагане, обещаване, даване, приемане или настояване за получаване на неправомерно преимущество, от каквато и да е стойност (която може да бъде финансова или нефинансова), пряка или косвена, и независима от мястото (местата), в нарушение на приложимото законодателство, като подбуда или възнаграждение за лице, което действа или се въздържа от действие, във връзка с резултатността на задълженията на това лице“.

На фиг. 1 е показана една от съществуващите и популярни представи в обществото за външната форма на подкупване.

Подкупването е широко разпространено явление, което поражда множество проблеми от социално, морално, икономическо и политическо естество. Подкупването подкопава доброто управление, спъва развитието и опорочава конкуренцията, като открито нарушава справедливостта, пряко подкопава правата на човека и е сериозна пречка за ограничаване на бедността. От друга страна, то увеличава разходите за осъществяване на бизнеса; определя несигурността в дейността и търговските сделки; увеличава разходите и намалява качеството на продуктите и услугите. То може да стане причина за загубата на човешки живот и имущество, за разрушаването на доверието в институциите, за незаконосъобразното и неефективното функциониране на пазарите.

Подкупването, като корупционна практика, не е от днес или вчера. В свои изследвания, относно Олимпийските игри, професор *Nigel Crowther* (Университет на Западно Онтарио, САЩ), пише за наличието на документирано доказателство за подкупи, още в древна Гърция, преди повече от 2000 години. Медалите, шафетата с факела и състезанията за жени не са съществували в древните олимпийски игри, но четиригодишният цикъл, концепцията за голям спортен спектакъл и претенцията да се спазва „честна игра“ продължават и до днес. „Да ти платят, за да паднеш или да смениш отбора“ - това е още една „традиция“, която устойчиво е наследена от древна Гърция, ведно с Олимпийските игри. Спортистите, техните бащи и учители полагаха клетва да не вършат „грех срещу игрите“,

Фиг. 1

но очевидно някои не са вземали клетвата присърце и твърде на сериозно. В Римската империя, именно за професията „държавен чиновник“ е създадена впечатляващата фраза: „дойде беден в богата провинция и си тръгна богат от бедна провинция“. Очевидно е, че проблемът е твърде стар; проблемът съществува и днес; проблемът ще продължи да съществува. Британският колоездач *David Millar* формулира много добре: „Неизбежно е. Там, където са намесени парите и славата, ще има хора, които ще мамят, и винаги ще има начин да измамят. Човешката природа повелява винаги да има измамници“.

Авторите не си поставят за цел да проведат собствени изследвания по темата: да опишат изчерпателно корупционните практики, да представят съществуващите класификации на известни практики, да оценят загубите за обществото и за бизнеса от тях, да представят къде и какви законови мерки се прилагат срещу подкупването и другите известни корупционни практики. Те смятат, че по темата не само е говорено, но и направено, твърде много по света и то от известни автори. Те се стремят да подпомогнат борбата с подкупването и другите корупционни практики по единствения им достъпен начин, като обърнат внимание на заинтересуваните страни да ползват успешно големите възможности, които дават националните и/или международните стандарти в тази област.

Стандартизация и стандарти

Стандартизацията е дейност за определяне на предписания за общо и повтарящо се прилагане, отнасящи се за действителни или евентуални проблеми, чрез които се постига оптимален ред в дадена съвкупност от обстоятелства. Тази дейност включва процесите на разработване, съгласуване, одобряване, издаване и прилагане на стандартите, като се спазват общо признати теосновни принципи и правила за работа по стандартизация.

Малкоизвестно е Решението на Съвета Европа за ролята на стандартизацията, 28 октомври 1999 год. (ОJ С 141/01: 2000). Съветът се обръща към обществените власти да признаят стратегическото значение на стандартизацията (чл. 19). Поспециално, това следва да се извърши чрез поддържането на прозрачна законова, политическа и финансова рамка, на европейско, международно и национално ниво, в която рамка стандартизацията да може по-нататък да се развива в съответствие със собствените си принципи. Съветът на Европа призовава обществените власти и държавите – членки да оказват необходимото съдействие на стандартизационния процес, особено когато стандартизацията е в подкрепа на политиката на общността или в името на обществения интерес (чл. 26). *За конкретно разглежданата тема, това е борбата с подкупването и другите корупционни практики.*

Стандартът е документ, създаден чрез консенсус и одобрен от признат орган, който определя за общо и повтарящо се прилагане правила, насоки или характеристики за дейности или техните резултати за постигане на оптимален ред в дадена съвкупност от обстоятелства. Стандартите отразяват потвърдени резултати от науката и практиката и са насочени към оптимална полза за обществото. Стандартите представляват колективна разработка от заинтересувани страни, които влагат много време, опит и познания, за да създадат стандарти, които са в полза не само за производителите, но са признати и от органите на държавната администрация и като цяло са в полза на обществото. За това може да сет върди, че стандартите се разработват и публикуват в интерес на обществото и представляват мощно средство за информация и взаимноразбиране между икономическите партньори в страната и извън

нея.

Доброволният характер на прилагането на стандартите в България, след отмяната на задължително им действие, доведе не само до тяхното забравяне, но до нещо твърде тревожно - до тяхното необосновано отхвърляне като добри и доказани международни практики. Използването на тези практики изисква от обществото и бизнеса минимални усилия и ресурси, а в много от случаите само едно обосновано политическо или бизнес-решение. Ефектът от прилагането на тези практики, обаче, може да бъде впечатляващ спрямо вложените усилия и ресурси. Този стандарт, конкретно, отразява добри международни практики и може да се ползва във всички правни сфери – от органите на централната власт и/или на местното самоуправление. Той е приложим за малки, средни и големи организации, разположени в публичния, частния и нетърговския сектор.

Рисковете от подкупване, пред които се изправя всяка една организация, могат да се променят в съответствие със следните фактори: *a* - големината на организацията; *b* - местата и секторите на пазара, в които тя действа; *c* – контекста, естеството, мащаба и степента на сложността на организацията. Всеки стандартизационен документ определя прилагането от организацията на политики, процедури и средства за управление, които са обосновани и съответстващи на рисковете от подкупване, пред които конкретно е изправена всяка организация.

Стандарти и обществени поръчки

В многобройни медийни публикации, в обществени изследвания на социолози и политолози, в изявления на ръководители на държавни и общински власти, в изследвания на браншови организации, в изявления на бизнеса, непрекъснато се изнасят нови и нови факти за подкупване и други корупционни практики при провеждането на обществени поръчки. Тук влизат всички възможни държавни и общински обществени поръчки, както и обществените поръчки, обявявани от бизнеса.

Резултатите от известните на обществото корупционни практики водят до два крайно негативни резултата за обществото и бизнеса: първо, несъответствието с постигнатите резултати и вложените ресурси или лошо качество на крайния продукт или услуга; второ, влизането в непродуктивни процедури на обжалване, с което се забавя реализацията на проекта, а е възможно да бъде нарушено съответствието с първоначалните изисквания, след реализирането.

В голяма част от публикациите и изследванията се дават непрекъснато примери за „задания на поръчката“, конкретно писани за „лицето“, което ще я спечели. Текстовете стават толкова подробни и така влизат в детайла, че текстово заданията стигат стотици страници. За целта се привличат компетентни консултанти, които получават значителни хонорари, за да „нагодят“ заданията към този, който е дал подкупа. Излишно усложнените задания „помагат“, след това, като правят невъзможен ефективния контрол на дейността и крайния резултат. Защото стойността на контрола по изпълнението на такова задание може да стане съизмерима с предвидените средства по самото изпълнение на проекта. При това положение, резултатът се приема сам по себе си, така както е обявен, без дължимото доказване на съответствие/несъответствие със заданието. Лошото качество в крайния продукт или услуга е предизвестено като резултат от изпълнението на такова обществена поръчка.

Авторският колектив застава зад това, че при съставянето на

задания за обществени поръчки, изискванията към продукта или услугата, обект на поръчката, и методите за контрол, от страна на възложителя, трябва да се основават на позовавания на действащи национални или международни стандарти. Ако такива стандарти не съществуват, за определена част от заданието (това е малко вероятно!), то тогава само за нея да се „пишат“ нови текстове. Едва тогава, обществените поръчки ще станат действително „прозрачни“, и прозрачността няма да се измерва или оценява, както досега – чрез публичното отваряне на офертите и другите документи на участниците в конкурса. Това е „показно“ действие, с което по-скоро се узаконяват съществуващите корупционни практики. Така, освен прозрачни, резултатите от обществените поръчки ще станат обществено и най-вече ефикасно контролируеми.

В съществуващото законодателство по стандартизация на Република България много ясно е казано, кога стандартите, които са доброволни, стават задължителни по отношение на прилагането им. Това е отразено в табл. 1.

При обществените поръчки, по същество, става въпрос за договорни взаимоотношения между „възложител“ и „изпълнител“. Следователно, стандартите, които имат отношение към обществената поръчка, и които са доброволни за изпълнение като цяло, стават обаче задължителни за спечелилият обществената поръчка. Без да се впускаме в ненужно доказване на безспорните предимства на ползите от прилагането на стандарти в процеса на провеждане на обществените поръчки, ще посочим само някои от тях:

- Въвеждат се ясни и точни изисквания, които се прилагат във финансовата рамка на национално, европейско или международно равнище;
- Постига се сто процентов (пълен) контрол при приемане на резултатите от обществената поръчка, в рамките на предвидения времеви и финансов ресурс, от страна на нейния възложител;
- Улеснява се съдебното производство в случаите на обжалвания.

Многообразието от приложения, наложили сев практиката, може да осветли допълнително значителен брой ползи за обществото и за бизнеса и да посочи добри практики, които в значителна степен да намалят тяхното въздействие.

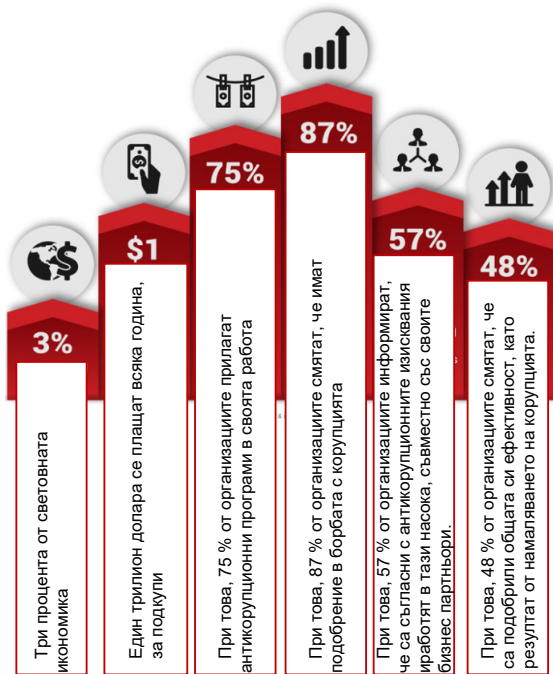
Системи за управление за борба с подкупването

Добре известно е това, че подкупването и другите корупционни практики са от векове, а вероятно - за векове, и не само в България, но и по целия свят. Така например, в изследване на *Dow Jones Risk & Compliance Survey* (2015), фиг. 3, е показана трайна тенденция на разрастване на подкупите. Условно те

Доброволните стандарти стават задължителни, когато:

1. Прилагането им е задължително по силата на нормативен акти или когато е направено безусловно позоваване на закон от общ характер.
2. Безусловното спазване на изискванията на стандарт при договорни взаимоотношения е договорено.
3. Производителят сам декларира спазването на конкретен стандарт за продукт.

Таблица 1.

Фиг. 2

се оценяват на 3 % от световната икономика, която, разбира се, не произвежда обществено полезни продукти и услуги. Забележете, в тази „икономика“ се въртят годишно 1 трилион долара.

Колко пари са един трилион долара? Ето какво може да бъде платено с тези пари (<https://profit.bg/svezho/kolko-pari-sa-1-trilion-dolara/>): около 41 млн. коли - при цена между 20 000 и 25 000 USD, или това са около 30 % от всички коли в САЩ; около 6 млн. къщи – при цена 179 400 USD; около 140 млрд. часа труд – при минимална цена от 7, 25 USD/h, или това е цената на труда на 2, 8 млн. души за 23 години; годишните доходи на 19, 2 млн. (от общо 71, 8 млн.: 26, 7 %) американски семейства – при среден доход от около 52 000 USD.

И всичко това при условие, че: 75 % от организациите прилагат антикорупционни програми в своята работа; 87 % от организациите смятат, че имат подобрение в борбата с корупцията; 57 % от тях информират, че са съгласни с антикорупционните изисквания и работят в тази насока, съвместно със своите бизнес партньори; 48 % от тях смятат, че са подобрили общата си ефективност, като резултат от намаляването на корупцията.

Представеното по-горе изследване показва, че светът търси настоятелно ефикасни и ефективни решения срещу подкупването и другите корупционни практики. Точно едно такова временно и крайно необходимо решение се представя от международния стандарт ISO 37001: 2016 „Системи за управление за борба с подкупването. Изисквания с указания за прилагане“. В него, ударението се слага основателно върху най-разпространената корупционна практика - подкупването. През юни, тази година, стандартът беше възприет като национален стандарт, и представен в превод на български език, фиг. 3.

От една добре управлявана организация се очаква да има политика за борба с подкупването, подкрепена от подходяща

система за управление, която да я подпомага в нейните правни задължения и ангажираността ѝ към професионална добросъвестност проявена към клиенти и партньори. Политиката за борба с подкупването е част от цялостната политика на организацията за спазване на всички съществени изисквания, отнасящи се към нейната дейност. Политиката за борба с подкупването и заложената подкрепа на системата за управление помагат на организацията да избегне или да намали разходите, рисковете и щетите от участие в подкупване, като същевременно повиши доверието в бизнес отношенията с бизнес-партньори и клиенти и да подобри своята репутация пред обществото.

Ето защо, структурата на този стандарт е съобразена с базовия стандарт ISO 9001: 2015 „Системи за управление на качеството. Изисквания“. Това позволява работата на всяка система по ISO 37001: 2016 да бъде интегриранаведно с работата на другите системиза управление, разработени на базата на ISO-стандарти. Техният списък, валиден към 30. 06. 2017 год. , е показан в табл. 2.

Този стандартизационен документ определя изискванията и същевременно дава указания за създаването, внедряването, поддържането, прегледа и подобряването на система за управление за борба с подкупването. Настоящият документ се отнася само и единствено за подкупване във връзка с дейността на организацията: *a* - подкупването в обществения, частния и нетърговския сектор; *b* - подкупването от организацията; *c* - подкупването от персонал на организацията, действащ от името на организацията или в нейна полза; *d* - подкупването от бизнес партньори на организацията, действащи от името на организацията или в нейна полза; *e* - подкупването на организацията; *f* - подкупването на персонала на организацията във връзка с дейността ѝ; *g* - подкупването на бизнес-партньорите на организацията във връзка с осъществяваните от нея дейности; *h* - прякото или косвеното подкупване, например, подкупването, предложено или прието чрез или от трета страна.

Системата за управление за борба с подкупването е предназначена да помогне на организацията да предотвратява, открия и реагира на подкупване и да спазва законите за борба с подкупването и доброволните ангажменти, отнесени към осъществяваните от нея дейности. Тази система няма за обект на дейността си конкретно измамите, картелите, прането на пари, нарушенията на антимонополното законодателство, нарушенията на конкуренцията, търговията с влияние, незаконното обогатяване, присвояването на имущество, както и другите корупционни практики, въпреки че организацията може да вземе самостоятелно решение за разширяването на

Юни 2017

 БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА СТАНДАРТИЗАЦИЯ	БЪЛГАРСКИ СТАНДАРТ	БДС ISO 37001
	СИСТЕМИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ ЗА БОРБА С ПОДКУПВАНЕТО Изисквания с указания за прилагане	
ICS 03.100.01		
Anti-bribery management systems - Requirements with guidance for use Systèmes de management anti-corruption - Exigences et recommandations de mise en oeuvre		

Фиг. 3

№ по ред	№ на стандарта	Наименование
1.	ISO 9001	Системи за управление на качеството. Изисквания.
2.	ISO 9001 & EN 15224	Здравни услуги. Системи за управление на качеството. Указания за използване на ISO 9001.
3.	ISO 9001 & ISO/TS 16949	Системи за управление на качеството. Конкретни изисквания за прилагането на ISO 9001 при серийно производство и производство на резервни части за автомобилната индустрия.
4.	ISO 14001	Системи за управление на околната среда. Изисквания с указания за прилагане.
5.	ISO/IEC 20000-1	Информационни технологии. Сервизно управление. Изисквания към системата за управление на сервизи.
6.	ISO 20121	Системи за управление на устойчиви събития. Изисквания с указания за прилагане.
7.	ISO 22000	Системи за управление на безопасността на хранителни продукти. Изисквания към всяка организация в хранителната верига.
8.	ISO 22301	Сигурност на обществото. Системи за управление на непрекъснатостта на дейността.
9.	ISO 22716	Козметични продукти. Добра производствена практика (GMP). Указания относно добрата производствена практика.
10.	ISO/IEC 27001	Информационни технологии. Методи за сигурност. Системи за управление на сигурността на информацията.
11.	ISO 28001	Системи за управление на сигурността на веригата за доставки. Най-добри практики за прилагане сигурността на веригата за доставки, оценки и планове. Изисквания.
12.	ISO 39001	Системи за управление на безопасността на движението по пътищата. Изисквания с указания за прилагане.
13.	ISO 44001	Системи за управление на взаимоотношенията при съвместен бизнес. Изисквания и рамка.
14.	ISO 45001-проект	Системи за управление на здраве и безопасност. Изисквания и указания за прилагане.
15.	ISO 50001	Системи за управление на енергията. Изисквания с указания за прилагане.
16.	ISO 55001	Управление на активите. Системи за управление. Изисквания.

Таблица 2.

обхвата на системата за управление, като включи конкретно и някои от тези дейности.

Съвместяването на ISO 37001: 2016 с посочените системи за управление, табл. 2, както и разширяването на обекта на дейност, могат да придобият смисъл само при условие, че изградените система/системиза управление е действително внедрена и поддържана, а не е придобита „на хартия“, т. е. по пътя на подкупването или други добре известни на обществото корупционни практики. Изискването към кандидати-

те за обществени поръчки, да притежават сертифицирана система за управление, доведе до масово „сертифициране“ на бизнеса по ISO 9001. За съжаление, обаче, никой от възложителите на обществени поръчки не проверява доколко в действителност тези системи ефикасно и ефективно функционират. Още по-малко, дали техният обхват на дейност отговаря на обхвата на дейностите по обществената поръчка. Ето един пример, за това как може в значителна степен да бъде стимулирано с най-добри намерения и осигурена публичност подкупването при обществени поръчки – от

Фиг. 4

нейното обявяване до публично обявената процедура за избор на изпълнител.

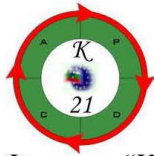
Блоквата схема на една „система за управление за борба с подкупването“, в съответствие с БДС ISO 37001: 2016, позволява да се получи най-обща представа за процесите на взаимодействие в изградената система, фиг. 4.

Една организация (държавна, общинска, бизнес или неправителствена), която иска да поддържа действен инструментариум срещу подкупването, трябва да осигури ефикасно и ефективно процесите на взаимодействие и с това процеса на непрекъснато подобряване в дейността на организацията. Ако тази система за управление се внедри в действителност и висшето ръководство стимулира персонала да я поддържа и подобрява непрекъснато, то тя ще способства ефикасно за намаляването на подкупването и други корупционни практики. Дори, някои от тях могат да бъдат прекратени. Естествено е, не трябва да се живее с илюзията, че с внедряването и поддържането на една система за управление за борба с подкупването, всички проблеми, създадени от подкупването и другите корупционни практики, ще бъдат изцяло и окончателно решени. Организацията, обаче, ще придобие определена резултатност в борбата срещу подкупите. Стандартът, в т. 9, представя добри практики в това направление.

Обобщено, резултатността от използването на възможностите, които носи този стандартизационен документ, трябва да се

търси в следните основни направления: а - намаляването на рисковеза подкупване чрез прилагане на финансов контрол; b - осигуряването на непрекъснато подобряване на анти-корупционните практики; c - постигането на конкурентно предимство ролята на желан и лоялен бизнес партньор; d –гарантирането предбизнес-партньорите и клиентите на положителни резултатив борбата с подкупването; e - предотвратяването, откриването и справянето с рисковете за подкупване; f - нараването на националното признаване на организацията; g- насърчаването на доверието между персонала, както и между персонала и ръководството; h - намаляването на разходите; i - предотвратяването на конфликт на интереси; j - въвеждането и подобряването на култура против подкупването; k - подпомагането на всички дейности, насочени към ефикасно прилагане на националното законодателство за борба с корупционното поведение.

В заключение, авторите заявяват своята готовност да съдействат чрез разширяване на приложението на действащите национални стандарти на всички държавни, общински, бизнес и неправителствени организации, които са започнали дейност за борба с подкупването и другите корупционни явления. За тези, които искат да започнат сега тяхното прилагане в дейността на своята организация, се предлагат обучения по тематиката. На интернет-страницата на фондация „Качество 21-ви век“ (www.kachestvo-21.com) са посочени много нови възможности за обучение и/или консултантска помощ.

Фондация "Качество 21-ви век"

American Industrial Hygiene Association

Визия:

Фондация "КАЧЕСТВО 21-ви ВЕК" има стремежа, амбицията и готовността да работи за:

- постигане на качество в работата на бизнеса и неправителствения сектор;
- подпомагане на обществото по опазване и възстановяване на околната среда;
- промотиране на добри практики за здраве и безопасност при работа.

Нашите усилия са насочени към образованието, професионалното обучение и реализация на хора от всички възрасти и социални групи.

Основни цели:

- Организиране и/или включване във форуми, кореспондиращи с визията;
- Активно поддържане на процеса на обучение през целия живот на хората;
- Прилагане на добри практики в обществото, произтичащи от международни и регионални стандарти;
- Подпомагане на работата на институции, свързани с качеството, околната среда и условията на труд;
- Дарителска дейност към образованието - начално, средно и висше;
- Представителство и поддържане на тесни контакти с международни и национални организации, споделящи визията на Фондацията и целите ѝ.

Стопански дейности:

- Обучения и консултации по:
 - внедряване и поддържане на системи за управление по ISO-стандарти;
 - подготовка за акредитация и преакредитация на лаборатории за изпитване/калибриране, медицински лаборатории и органи за контрол;
 - управление на проекти;
 - прилагане на статистически методи;
 - измерване на процеси;
 - управление на риска;
 - провеждане на одити по зададени критерии на възложителя.
- Издаване на информационни материали за популяризиране дейността на Фондацията и постигане на поставените основни цели.
- Други стопански дейности, които биха могли да бъдат определени като свързани с основните цели на Фондацията и подпомагащи постигането им.